

Psi a jejich volný pohyb v přírodě

Toto je dlouhá léta se opakující předmět sporů mezi chovateli psů a myslivci, kteří mají ze zákona uloženou povinnost chránit zvěř a přírodu před negativními vlivy prostředí, před škodlivými zásahy lidí a před volně pobíhajícími domácími zvířaty. Zákon o myslivosti č. 449/2001 část 3 – ochrana myslivosti, § 8, uvádí:

Odst.1: ochranou myslivosti se rozumí ochrana zvěře před nepříznivými vlivy prostředí, nakažlivými nemocemi, před škodlivými zásahy lidí a **před volně pobíhajícími domácími zvířaty**, ochrana životních podmínek zvěře, zajištění klidu v honitbě a ochrana mysliveckých zařízení.

Odst.2: každý kdo vstupuje se svou činností do přírody, si musí počínat tak, aby nedocházelo ke zbytečnému ohrožování nebo zraňování zvěře a k poškozování jejich životních podmínek.

V § 9, odst.1 výše uvedeného zákona se doslova uvádí: **je zakázáno plašit zvěř jakýmkoliv způsobem.**

Vlastníci psů a koček si musí být vědomi zákona, který jim bez výjimky **zakazuje psy nechat volně pobíhat v honitbě – tzn. že musí být na vodítku.**

Názor, že se psy volně pobíhajícími lze chodit po veřejných cestách v honitbě (též za účelem jejich pohybu, venčení a výcviku) je v rozporu s § 10, odst.1 uváděného zákona: „je zakázáno vlastníkům domácích zvířat, včetně zvířat ze zájmových a farmových chovů zvěře, je nechat volně pobíhat v honitbě mimo vliv svého majitele nebo vedoucího“. Zákaz zde uvedený se vztahuje i na účelové komunikace, které jsou honebními pozemky. Zákaz volného pobíhání psů na silnicích procházejících honitbou je uveden v předpisech o silničním provozu. Nelze tedy opak volného pobíhání psů vyjádřit jinak, než **že pes musí být na vodítku.** Zatím co při venčení psů lze vystačit s vodítkem, nevystačí se s tím při výcviku.

Omezování pohybu psů v honitbě (a jejich vlastníků s nimi) nemá nic společného se základními právy pohybu a osobní svobody uvedenými v Listině základních práv a svobod. Podle ní mohou být meze těchto práv a svobod upraveny zákonem a z této úpravy není vyloučen zákon o myslivosti.

Porušování ustanovení § 9 a 10 uvedeného zákona je naplněním skutkové podstaty správního deliktu a musí být za něj uložena sankce ve správním řízení projednávaném orgánem státní správy, v našem případě odborem životního prostředí Městského úřadu Pardubice, Ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení za přestupky podle zákona o přestupcích může i myslivecká stráž.“

Myslivecká stráž je podle zákona o myslivosti orgánem státní správy ustanovena pro každou honitbu k ochraně myslivosti. Při výkonu své funkce požívá ochrany veřejného činitele a je mimo jiné oprávněna v honitbě usmrcovat psy, kteří mimo vliv svého vedoucího ve vzdálenosti větší než 200 m od nejbližší nemovitosti sloužící k bydlení pronásledují zvěř. Toto oprávnění se nevztahuje na psy ovčáckých a loveckých plemen, na psy slepecké, zdravotnické, záchranářské a služební.

Nikdo z nás nemá zájem o střílení psů, vždyť jsme ve většině případů sami aktivní kynologové, ale je třeba respektovat určitá pravidla. Chodit po polích s volně pobíhajícím psem ve skutečnosti znamená bezcitné vyhánění zvěře, která sem vždy patřila a my se snažíme ji zde udržet.

Závěrem bychom chtěli požádat všechny majitele psů o porozumění a ohleduplnost k přírodě a zvěři. Je nutno se v přírodě chovat tak, aby nám přírodní bohatství, mezi které patří i zvěř, vydrželo co nejdéle.